

Poskytování cestovních náhrad při pracovních cestách

Část první Vymezení pojmů

- 1) Poskytování cestovních náhrad při tuzemských i zahraničních pracovních cestách se řídí příslušnými ustanoveními zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZP“).
- 2) Dle této vnitřní směrnice budou cestujícím poskytnuty náhrady cestovních výdajů při pracovních cestách.
- 3) Cestujícím se rozumí člen zastupitelstva obce, zaměstnanec obecního úřadu a zaměstnanec organizačních složek obce, který byl vyslán na pracovní cestu. Za cestujícího se považuje i osoba, se kterou byla sjednána dohoda o provedení práce nebo dohoda o pracovní činnosti ve prospěch obce, vyslaná na pracovní cestu.
- 4) Pracovní cestou se dle ustanovení § 42 ZP rozumí časově omezené vyslání cestujícího osobou oprávněnou k povolení cesty k výkonu práce mimo sjednané místo výkonu práce.
- 5) Zahraniční pracovní cestou se rozumí pracovní cesta konaná mimo území České republiky. Dobou rozhodnou pro vznik práva cestujícího na náhradu cestovních výdajů v cizí měně je doba přechodu státní hranice České republiky, kterou cestující oznámí osobě oprávněné k povolení pracovní cesty, nebo doba odletu a přiletu letadla při letecké dopravě.
- 6) Cestovními výdaji, za které jsou poskytovány cestovní náhrady, se rozumí výdaje, které vzniknou cestujícímu při pracovní cestě.

Část druhá

Postup při povolování a vyúčtování pracovní cesty

- 1) **Před zahájením** pracovní cesty vyplní cestující na formuláři "cestovní příkaz" na jeho přední straně následující údaje:
 - příjmení, jméno, bydliště
 - počátek cesty (místo, datum, hodina)
 - místo jednání
 - účel cesty
 - konec cesty (místo, datum)
 - spolucestující
 - určený dopravní prostředek
- 2) Na formuláři musí být uveden datum a podpis cestujícího, osoby oprávněné k povolení pracovní cesty, včetně uvedení určeného dopravního prostředku, a to **před zahájením pracovní cesty**. V průběhu pracovní cesty lze podmínky pracovní cesty měnit pouze po dohodě s osobou oprávněnou k povolení pracovní cesty, která pracovní cestu povolila.

- 3) Pokud cestující požaduje náhradu cestovních výdajů, doplní po ukončení pracovní cesty na druhé straně cestovního příkazu veškeré požadované údaje.
- 4) Údaje ve sloupci „Vzdálenost v km“ budou vyplněny pouze, pokud vznikne nárok na základní náhradu a na náhradu za spotřebované pohonné hmoty při použití vlastního dopravního prostředku.
- 5) Ve sloupci „Počet bezplatně poskytnutých jídel“ bude číselně uveden počet bezplatně poskytnutých jídel charakteru snídaně, oběda nebo večeře, a to v každém dni konání pracovní cesty. Pokud nebylo žádné jídlo poskytnuto, bude příslušná kolonka proškrtnuta. Běžné občerstvení není považováno za jídlo charakteru snídaně, oběda nebo večeře.
- 6) Osoba oprávněná k povolení pracovní cesty, která pracovní cestu povolila, potvrdí svým podpisem na přední straně formuláře svůj souhlas se způsobem jejího provedení.
- 7) K vyplněnému formuláři cestovního příkazu přiloží cestující veškeré doklady, které dokládají výdaje vynaložené při pracovní cestě. Cestovní příkaz s potřebnými doklady je následně předán osobě oprávněné k likvidaci cestovních příkazů.
- 8) V souladu s ustanovením § 183 ZP je cestující povinen **do 10 pracovních dnů** po dni ukončení pracovní cesty předložit cestovní příkaz včetně dokladů potřebných k vyúčtování cestovních náhrad. Osoba oprávněná k likvidaci cestovních příkazů je povinna **do 10 pracovních dnů** ode dne předložení cestovního příkazu včetně potřebných dokladů provést vyúčtování cestovních náhrad a uspokojit práva cestujícího.
- 9) Nesprávně nebo neúplně vyplněný cestovní příkaz bude vrácen předkladateli k doplnění.

Část třetí

Cestovní náhrady při tuzemské pracovní cestě

Čl. I.

Druhy cestovních náhrad

- 1) V souladu s ust. § 173 a násl. ZP přísluší cestujícímu při pracovní cestě náhrada:
 - a) jízdních výdajů,
 - b) zvýšených stravovacích výdajů (dále jen „stravné“),
 - c) výdajů za ubytování,
 - d) nutných vedlejších výdajů.

Čl. II.

Náhrada jízdních výdajů

- 1) Náhrada jízdních výdajů za použití určeného dopravního prostředku hromadné dálkové přepravy a místní hromadné dopravy bude poskytnuta v prokázané výši.
- 2) Dojde-li ke ztrátě dokladů nutných k prokázání jízdních výdajů, přísluší cestujícímu náhrada jízdních výdajů ve výši odpovídající aktuální ceně jízdného za určený hromadný dopravní prostředek. Výši jízdného prokazuje cestující dle platných tarifů hromadné dopravy.

- 3) Použije-li cestující **na žádost osoby oprávněné k povolení pracovní cesty** jiné silniční motorové vozidlo než vozidlo služební, přísluší mu za každý 1 km jízdy základní náhrada a náhrada výdajů za spotřebované pohonné hmoty.
- 4) Použití jiného silničního motorového vozidla než služebního vozidla ve vlastnictví obce bude pro účely pracovní cesty povoleno pouze výjimečně a pouze v případě, že pro toto vozidlo je sjednáno **havarijní pojištění**.

Čl. III.

Základní náhrada

V návaznosti na ustanovení § 189 odst. 1 ZP jsou základní náhrady za používání silničních motorových vozidel pro aktuální kalendářní rok stanoveny vyhláškou MPSV.

Čl. IV.

Náhrada výdajů za spotřebované pohonné hmoty

- 1) Náhrada za spotřebované pohonné hmoty přísluší cestujícímu ve výši násobku ceny pohonné hmoty a množství spotřebované pohonné hmoty.
- 2) Cenu pohonné hmoty prokazuje cestující dokladem o nákupu, ze kterého je patrná **souvislost s pracovní cestou**. Prokazuje-li cestující cenu pohonné hmoty více doklady o jejím nákupu, ze kterých je patrná souvislost s pracovní cestou, vypočítá se cena pohonné hmoty pro určení výše náhrady aritmetickým průměrem prokázaných cen. Jestliže cestující hodnověrným způsobem cenu pohonné hmoty neprokáže, bude pro určení výše náhrady použita průměrná cena příslušné pohonné hmoty stanovená pro příslušné období vyhláškou MPSV.
- 3) Spotřeba pohonné hmoty silničního motorového vozidla se vypočítá z údajů uvedených v technickém průkazu použitého vozidla, jehož fotokopii je cestující povinen předložit. Při určení spotřeby pohonné hmoty se použije údaj o spotřebě pro kombinovaný provoz podle norem Evropských společenství. Není-li tento údaj v technickém průkazu uveden, bude spotřeba pohonné hmoty vozidla stanovena aritmetickým průměrem z údajů v technickém průkazu uvedených. Jestliže technický průkaz vozidla tyto údaje neobsahuje, přísluší cestujícímu náhrada výdajů za pohonné hmoty, jen pokud spotřebu pohonné hmoty prokáže technickým průkazem vozidla shodného typu se shodným objemem válců.

Čl. V.

Náhrada zvýšených stravovacích výdajů (stravné)

- 1) Za každý kalendářní den pracovní cesty náleží cestujícímu stravné ve výši:
 - a) **92 Kč**, trvá-li pracovní cesta 5 až 12 hodin,
 - b) **135 Kč**, trvá-li pracovní cesta déle než 12 hodin, nejdéle však 18 hodin,
 - c) **215 Kč**, trvá-li pracovní cesta déle než 18 hodin.
- 2) Pokud cestující v jednom kalendářním dni uskuteční více pracovních cest, při nichž vznikne nárok na stravné, přísluší stravné za každou pracovní cestu.

- 3) Při vícedenní pracovní cestě trvající právě 2 kalendářní dny se upustí od odděleného posuzování doby trvání pracovní cesty v kalendářním dnu, **je-li to pro cestujícího výhodnější**. Absolvuje-li cestující například pracovní cestu trvající od 15.00 do 10.00 dalšího dne, bude se tato považovat z hlediska stravného za jednu cestu delší než 18 hodin s nárokem na stravné ve výši 180 Kč, neboť odděleným posuzováním doby trvání pracovní cesty by nárok činil pouze 150 Kč (2 x 75Kč).
- 4) Bylo-li cestujícímu během pracovní cesty poskytnuto jídlo, které má charakter snídaně, oběda nebo večeře, bude stravné kráceno **za každé bezplatně poskytnuté jídlo** o hodnotu:
 - a) 70 % stravného, trvá-li pracovní cesta 5 až 12 hodin,
 - b) 35 % stravného, trvá-li pracovní cesta déle než 12 hodin, nejdéle však 18 hodin,
 - c) 25 % stravného, trvá-li pracovní cesta déle než 18 hodin.
- 5) V případě, že má cestující na pracovní cestě stravovací výdaje vyšší, než jsou stanovené sazby, bude mu poskytnuta náhrada dle této vnitřní směrnice. Cestující nemá nárok na náhradu rozdílu mezi skutečnou výší stravovacích výdajů a poskytnutým stravným.

Čl. VI.

Náhrada výdajů za ubytování

Cestujícímu přísluší náhrada výdajů za ubytování, které vynaložil v souladu s podmínkami pracovní cesty, a to **v prokázané výši**, kterou prokáže originálem dokladu o výdaji za ubytování nebo vystaveným duplikátem.

Čl. VII.

Náhrada nutných vedlejších výdajů

Cestujícímu náleží náhrada nutných vedlejších výdajů (za parkovné, vstupné apod.), které mu vzniknou v přímé souvislosti s pracovní cestou, a to **v prokázané výši**.

Čl. VIII.

Zaokrouhlování náhrady

- 1) Sazba základní náhrady a průměrné ceny pohonných hmot se zaokrouhlují na desetihaléře směrem nahoru.
- 2) Stravné se zaokrouhluje na celé koruny do výše 50 haléřů směrem dolů a od 50 haléřů včetně směrem nahoru.
- 3) Výsledná náhrada cestovních výdajů se zaokrouhluje **na celé koruny** do výše 50 haléřů směrem dolů a od 50 haléřů včetně směrem nahoru.

Část čtvrtá

Cestovní náhrady při zahraniční pracovní cestě

Čl. I.

Povolení a druhy náhrad zahraniční pracovní cesty

- 1) Zahraniční pracovní cestu pro zaměstnance města povoluje starostka obecního úřadu.
- 2) O vyslání starostky na pracovní cestu rozhoduje starostka sama, cestovní příkaz jí potvrzuje místostarosta.
- 3) O vyslání člena zastupitelstva na tuzemskou pracovní cestu či jednodenní zahraniční pracovní cestu rozhoduje starostka.
- 4) O vyslání člena zastupitelstva na vícedenní zahraniční pracovní cestu rozhoduje zastupitelstvo obce.
- 5) V souladu s ustanovením § 179 ZP přísluší cestujícimu při zahraniční pracovní cestě náhrady:
 - a) jízdních výdajů,
 - b) stravovacích výdajů v cizí měně (dále jen „zahraniční stravné“),
 - c) výdajů za ubytování,
 - d) nutných vedlejších výdajů.

Čl. II.

Náhrada jízdních výdajů

Náhrada jízdních výdajů bude cestujícimu poskytnuta ve výši a za podmínek stanovených pro tuzemské pracovní cesty s tím, že náhrada za spotřebovanou pohonnou hmotu v cizí měně a doložené ceně bude hrazena pouze za kilometry ujeté mimo území České republiky.

Čl. III.

Zahraniční stravné

- 1) V souladu s aktuální vyhláškou MPSV provádějící ustanovení § 179 ZP přísluší cestujícimu zahraniční stravné, a to:
 - a) ve výši základní sazby, stanovené pro příslušný stát, jestliže doba strávená mimo území České republiky trvá v kalendářním dni déle než 12 hodin,
 - b) v poloviční výši základní sazby, stanovené pro příslušný stát, jestliže doba strávená mimo území České republiky trvá v kalendářním dni 6 hodin a více, nejvýše však 12 hodin,
 - c) ve čtvrtinové výši základní sazby, stanovené pro příslušný stát, jestliže doba strávená mimo území České republiky trvá v kalendářním dni méně než 6 hodin, avšak alespoň 1 hodinu.
- 2) Bylo-li cestujícimu během zahraniční pracovní cesty poskytnuto jídlo, které má charakter snídaň, oběda nebo večeře, bude stravné kráceno **za každé bezplatně poskytnuté jídlo o**:
 - a) 25 %, jde-li o zahraniční stravné ve výši základní sazby,
 - b) 35 %, jde-li o zahraniční stravné v poloviční výši základní sazby,
 - c) 70 %, jde-li o zahraniční stravné ve čtvrtinové výši základní sazby.
- 3) Doby, za které nevznikne cestujícimu právo na zahraniční stravné, se připočítávají k době rozhodné pro poskytnutí tuzemského stravného.
- 4) Kromě zahraničního stravného přísluší cestujícimu též tuzemské stravné, a to za dobu pracovní cesty po území ČR.

Čl. IV.

Náhrada výdajů za ubytování

Cestujícímu přísluší náhrada prokázaných výdajů za ubytování v cizí měně, které vynaložil v souladu s podmínkami zahraniční pracovní cesty.

Čl. V.

Náhrada nutných vedlejších výdajů

Cestujícímu náleží náhrada prokázaných nutných vedlejších výdajů v cizí měně, které vynaložil v souladu s podmínkami zahraniční pracovní cesty.

Čl. VI.

Záloha na cestovní náhrady a její vyúčtování

- 1) Na žádost cestujícího mu bude při zahraniční pracovní cestě poskytnuta záloha v cizí měně až do předpokládané výše cestovních náhrad. Požadavek na zálohu předloží cestující do účetny obce minimálně 3 pracovní dny před konáním zahraniční pracovní cesty.
- 2) Částku, o kterou byla poskytnutá záloha při zahraniční pracovní cestě vyšší, než činí nárok cestujícího, vrátí cestující buď:
 - a) ve měně, která mu byla poskytnuta, nebo
 - b) ve měně, na kterou cestující tuto měnu v zahraničí směnil (zde je cestující povinen doložit kurz, kterým byla poskytnutá měna v zahraničí směněna na jinou měnu), nebo
 - c) v české měně.
- 3) Částka, o kterou byla poskytnutá záloha při zahraniční pracovní cestě nižší, než činí nárok cestujícího, bude doplacena v české měně.

Čl. VII.

Kurzy přepočtu měn, zaokrouhlování

- 1) Při vyúčtování zálohy se pro přepočet měn použijí kurzy vyhlášené Českou národní bankou a platné v den vyplacení zálohy.
- 2) Při poskytování cestovních náhrad, na které nebyla poskytnuta záloha, se pro přepočet měn použijí kurzy vyhlášené Českou národní bankou platné v den zahájení zahraniční pracovní cesty.
- 3) Částky vratek i nedoplatků v české měně se zaokrouhlí na celé koruny směrem nahoru.
- 4) Výsledná náhrada cestovních výdajů, vyplacených v české měně, se zaokrouhluje **na celé koruny** směrem nahoru.

Čl. VIII. Pojištění léčebných výloh

- 1) Cestující vyjíždějící na zahraniční pracovní cestu je povinen předem uzavřít pojištění léčebných výloh na celou dobu trvání této cesty.
- 2) Výdaje vynaložené na pojištění uplatní cestující v doložené výši jako náhradu nutných vedlejších výdajů na formuláři „cestovní příkaz“.

Část pátá Závěrečná ustanovení

- 1) Tato vnitřní směrnice nabývá účinnosti dnem 6. června 2019.

V Loze dne 6. 6. 2019

.....
Romana Poljanská
starostka

Část druhá

Pravidla při povolování a vyúčtování pracovní cesty

- 1) Před vyjížděním pracovní cesty vyplní cestující na formuláři „cestovní příkaz“:

- příčiny, místo, účel
- počátek cesty (datum, čas, místo)
- místo pobytu
- úkol cesty
- konce cesty (datum, čas, místo)
- způsob dopravy
- údaj o povolení starostky

- 2) Na konci cesty musí být vyplněn a podepsán cestující a potvrzen starostkou cestovní příkaz. Výdaje vynaložené na cestu doloží cestující na formuláři „cestovní příkaz“ a předloží je starostce při vyúčtování cesty.